

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر شخصیت سنخ D و پیروی از درمان در بیماران کرونر قلبی: نقش تعدیل کننده حافظه کاری و حافظه آینده نگر

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی سلامت، دوره 6، شماره 24 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمد ابراهیم حکم آبادی - گروه روانشناسی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران

ایمان الله بیگدلی - استاد روانشناسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

جوانشیر اسدی - گروه روانشناسی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران

محمد جواد اصغری ابراهیم آباد - استادیار روانشناسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: هدف مطالعه حاضر بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر شخصیت سنخ D و پیروی از درمان در بیماران کرونر قلبی با نقش تعدیل کننده حافظه کاری و حافظه آینده نگر بود. روش: این پژوهش به شکل تجربی به شیوه تک آزمودنی با کنترل خط پایه چندگانه همزمان و با پیگیری ۶ هفته ای اجرا شد. ۵ نفر مرد مبتلا به بیماری قلبی به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند. اثربخشی پروتکل درمانی طی ۳ مرحله (خط پایه، درمان ۶ جلسه و پیگیری ۶ هفته ای) با استفاده از پرسشنامه شخصیت سنخ D، پرسشنامه ی حافظه ی آینده نگر ذهنی (PMQ)، آزمون حافظه کاری وکسلر، پرسشنامه پیروی از درمان (MMAS-۸) مورد بررسی قرار گرفت. داده ها به روش ترسیم دیداری، شاخص تغییر پایا (RCI) و فرمول درصد بهبودی تحلیل شدند. یافته ها: نتایج نشان دادند که تاثیر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر کاهش شخصیت سنخ D، افزایش حافظه کاری، آینده نگر و پیروی از درمان پزشکی بیماران قلبی از نظر آماری (در سطح $P < 0.05$) و بالینی معنادار است. نتیجه گیری: درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، کاهش شخصیت سنخ D، افزایش حافظه کاری، آینده نگر و پیروی از درمان پزشکی فراگیر موثر است. واژه های کلیدی: درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، شخصیت سنخ D، حافظه کاری، حافظه آینده نگر، پیروی از درمان.

کلمات کلیدی:

درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، شخصیت سنخ D، حافظه کاری، حافظه آینده نگر، پیروی از درمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1909230>

